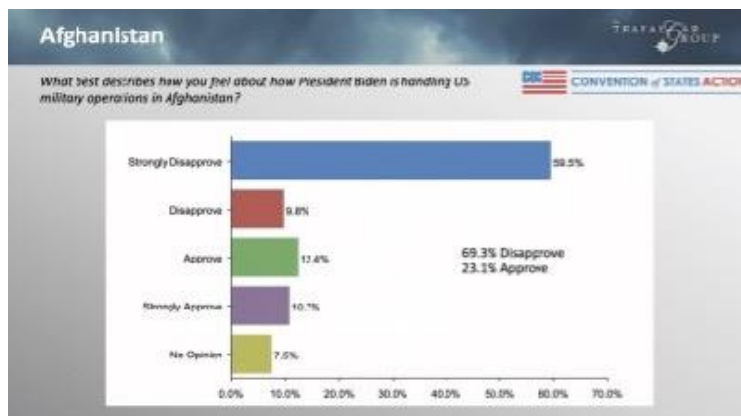

Is de nederlaag in Afghanistan bedoeld om Rusland en China dwars te zitten?

Augustus 2021, door Thierry Meyssan

De mainstream media zijn verdeeld in twee groepen, met verschillende interpretaties van de val van Kabul. Voor sommigen zijn de Democraten lafaards en ontmoedigt het vertrek uit Afghanistan de geallieerden. Voor anderen hebben ze goed gespeeld en de Russen en de Chinezen een hak gezet. Deze twee opvattingen komen overeen met het traditionele paradigma van het Amerikaanse Rijk. Maar voor Thierry Meyssan is Washington sinds 11 september 2001 in handen van de volgelingen van de Rumsfeld/Cebrowski doctrine. De Verenigde Staten gedragen zich nu als afpersers. De chaos zal nog lang voortduren in Afghanistan. Russische, Chinese en Europese bedrijven die dat wensen, zullen in Afgaanse mijnen kunnen delven, maar alleen als zij hun veiligheid toevertrouwen aan de Amerikaanse strijdkrachten. Zij die deze bescherming weigeren, zullen worden geëlimineerd.

De val van Kaboel leidt tot vreselijke taferelen van vlucht en wanhoop. Laten we buiten beschouwing laten dat de vluchtende mensen voor het merendeel geen vreedzame vertalers van westerse ambassades zijn, maar collaborateurs in de Amerikaanse contra-subversieve oorlogsvoering, met bloed aan hun handen. Wat we nu zien is een debacle dat ons het geloof in de macht van "Amerika" zou moeten doen verliezen.

51% van de Amerikanen keurt het buitenlands beleid van president Joe Biden af.

60% keurt vooral zijn beleid ten aanzien van Afghanistan af

63% zegt dat de oorlog het vechten niet waard was [1].

Bijna alle Amerikanen die in Irak vochten zijn erg geschokt.

In het ergste geval wist Washington echter heel goed dat het Afgaanse leger niet opgewassen zou zijn tegen de Taliban, die theoretisch in aantal drie keer zo klein en veel minder goed uitgerust zijn. Het CTC van West Point heeft in januari een studie gepubliceerd om deze voorspelbare catastrofe bekend te maken [2]. De vraag was dus niet of de Taliban zouden winnen, maar wanneer president Biden hen zouden laten winnen.

De onderhandelingen tussen de VS en de Taliban, die al jaren aanslepen en plotseling door president Biden werden afgesloten, moeten worden geïnterpreteerd als een vrijwillige overgave van de macht aan de Taliban. Men kan zich afvragen waarom er honderdduizenden

doden, astronomische bedragen en de inspanningen van vier opeenvolgende presidenten voor nodig waren om Washington ertoe te brengen de Taliban uit Kaboel te verdrijven en ze vervolgens weer terug te laten keren; en waarom president Biden besloot de rol van verslagene op zich te nemen.

Hetzelfde misverstand ontstond toen de Baker-Hamilton-commissie leidde tot de terugtrekking van de VS uit Irak en de toenmalige minister van Defensie, Donald Rumsfeld, zonder aarzelen de rol van de verslagene op zich nam; een misverstand dat drie maanden geleden, toen Rumsfeld overleed, nog steeds standhield.

Het is tijd om te stoppen met luisteren naar de politici, doch de militaire berichten te lezen. Politici vertellen ons alleen wat we kunnen accepteren om te horen. Wij staan altijd aan de goede kant en wij zullen alleen voor de democratie sterven. De militairen daarentegen proberen ons niet te verleiden, maar te begrijpen wat er van hen wordt verwacht. Zij schrijven dus niet om onze illusies te vleien, maar leggen de onverbloemde waarheid bloot.

Zoals ik al vaker heb uitgelegd [3], publiceerde het Amerikaanse leger in de dagen na de aanslagen van 11 september een artikel van kolonel Ralph Peters, waarin stond dat de VS niet langer oorlogen hoefden te winnen, maar instabiliteit moesten organiseren in bepaalde regio's van de wereld, met name in het "bredere Midden-Oosten". Hij zei verder dat staten opnieuw zouden moeten worden samengesteld langs etnische lijnen, d.w.z. door gemengde volkeren te scheiden, en dat dit alleen kon gebeuren door middel van etnische zuiveringen en andere misdaden tegen de menselijkheid. Hij eindigde zijn presentatie met de verzekering dat het Pentagon zijn bevoegdheden altijd kon delegeren aan huurlingen om het vuile werk op te knappen [4]. In de beroering van 9/11 heeft niemand dit artikel, dat openlijk de voorbereiding van gruwelijke misdaden bepleite, ongepakt.

Vijf jaar later publiceerde Ralph Peters de kaart waar de stafchefs in 2001 aan werkten [5]. Er ontstond paniek onder alle medewerkers in het Midden-Oosten: niemand werd ontzien, zelfs niet de Amerikaanse bondgenoten. Er volgden verschillende wisselingen van bondgenootschappen. Maar pas in 2011 en bij de aanval op Libië (toentertijd een bondgenoot van de VS) zagen we wat er aan het gebeuren was.

Sindsdien hebben we gezien dat de oorlog in Afghanistan, die had moeten duren tot de vlucht van Osama bin Laden, 20 jaar voortduurt; dat de oorlog in Irak, die had moeten duren tot de val van president Saddam Hoessein, 17 jaar voortduurt; dat de oorlog in Libië, die had moeten duren tot de val van Muamar Kadhafi, 10 jaar voortduurt; dat de oorlog in Syrië, die zou moeten duren tot de val van president Bashar al-Assad, 10 jaar voortduurt. Bovendien hebben wij Al Qaeda (historisch gezien een schepping van de CIA) en Daesh (historisch gezien een schepping van ambassadeur John Negroponte) misdaden tegen de mensheid zien begaan die geheel in de lijn liggen van hetgeen door kolonel Ralph Peters is aangekondigd. En we weten dat deze terroristische organisaties worden gefinancierd, bewapend en gecontroleerd door de Britten en de Amerikanen.

Ja, de "eindeloze oorlog" die president George W. Bush heeft verklaard gaat niet over "bestrijding van terrorisme", maar over het gebruik van terrorisme om een hele regio te "destabiliseren". Dit was de titel van Kolonel Peters' artikel in 2001: "Stabiliteit, Amerika's vijand".

Daarom moeten wij de val van Kaboel in het licht van deze nieuwe strategie opnieuw interpreteren. Twee jaar lang, in 2002-03, ging admiraal Arthur Cebrowski het uitleggen aan alle militaire academies van de VS. Hij heeft alle huidige Amerikaanse generaals ontmoet. Deze strategie werd aan het grote publiek populair wetenschappelijk uitgelegd door Cebrowski's assistent, Thomas Barnett – natuurlijk werd zijn boek [6] niet vertaald.

De val van Kaboel beantwoordt aan de centrale doelstelling van deze strategie, op voorwaarde dat de Taliban er niet in slagen een stabiel regime te vestigen - en zonder bondgenoten zullen zij daartoe niet in staat zijn. De vlucht van de medeplichtigen aan de contrasubversieve oorlogsvoering van de VS zal, als zij erin slagen zich voor te doen als vreedzame vertalers, de verspreiding van het terrorisme mogelijk maken in de landen die hen zullen opnemen. Dit werd al naar voren gebracht door president Vladimir Poetin. De overdracht van de aan het Afghaanse leger gegeven militaire uitrusting in de handen van de Taliban zal hen in staat stellen hun burens aan te vallen. In tegenstelling tot Daesh beschikken de Taliban reeds over een biometrisch bestand van bijna de gehele bevolking en over een luchtmacht met een vloot van meer dan 200 gevechtsvliegtuigen. De oorlog in Centraal-Azië zal daarom nog veel verschrikkelijker zijn dan de oorlog in het bredere Midden-Oosten.

De immigranten die de Verenigde Staten ontwikkelden, waren afpersers. Ze dienden als model voor strategen van het Pentagon.

Last but not least. Sommige commentatoren menen dat Washington Afghanistan in de steek heeft gelaten om problemen te creëren voor Rusland en China. Dit is helemaal niet de Rumsfeld/Cebrowski strategie. Volgens deze laatste moeten deze grote mogelijkheden niet bestreden, maar in tegendeel tot klanten gemaakt worden. *Zij moeten worden geholpen om Afghanistan, Irak, Libië, Syrië en vele andere te exploiteren, maar alleen onder de bescherming van het Amerikaanse leger.*

Begrijp me goed, Washington denkt niet meer als een rivaal van het Romeinse Rijk, maar als een afperser. Het bouwt nergens triomfbogen naar zijn glorie en aanvaardt zelfs dat zijn

president, Joe Biden, in Afghanistan verslagen wordt. *Het probeert in de schaduw de wereld te domineren en zoveel mogelijk geld te verdienen.*

Denkt u dat ik me een doemscenario inbeeldt? Vertel me dan waar de zwakke plek in mijn redenering zit!

[Thierry Meyssan](#)

Bron

openbaararchief.nl

[1] «[Afghanistan war unpopular amid chaotic pullout](#)», AP-NORC poll, by Josh Boak, Hannah Fingerhut & Ben Fox, August 19, 2021. «[Nationwide Issues Survey](#)», *Convention of States Action-Trafalgar Group*, August 2021.

[2] «[Afghanistan's Security Forces Versus the Taliban: A Net Assessment](#)», Jonathan Schroden, *CTC Sentinel*, January 2021 (Vol 14, #1).

[3] «Comment redessiner le Moyen-Orient ?» in *L'Effroyable imposture II*, par Thierry Meyssan, 1er éd Alphée (2006), 2ème éd Demi-Lune (2020).

[4] “Stability. America’s enemy”, Ralph Peters, *Parameters*, #31-4, Winter 2001.

[5] “Blood borders. How a better Middle East would look”, Ralph Peters, *Armed Forces Journal*, June 1, 2006.

[6] *The Pentagon's New Map : War and Peace in the Twenty-first Century*, Thomas P. M. Barnett, Paw Prints (2004).

Meer info. [De 7 leugens over Afghanistan >>](#)